

"En la meua família ja fa tres generacions que som dins del món de l'arquitectura. El meu avi era mestre d'obres i el meu pare aparellador". La saga continua amb el nostre protagonista, l'Albert Bargués, fill de Martorell i arquitecte liberal des de fa vint anys, a més de tècnic a l'Ajuntament de Sitges, on s'encarrega del planejament, de la gestió urbanística i estructura urbana.

L'Albert ens fa una anàlisi de l'urbanisme tal com l'entén: "Té molta importància en la vida de les persones, la configura, la condiciona. L'urbanisme tanmateix pot arribar a ser el motor d'una economia. Per exemple, l'estructura urbana és la que conforma l'oferta turística de Sitges. Els problemes urbanístics no són conseqüència de la legislació, sinó de la manera en què aquesta s'aplica. No es pot responsabilitzar dels problemes el governant d'un poble, sinó que es tracta d'una qüestió de tot l'Estat, de les nostres ciutats i pobles. Si l'alcalde d'un municipi aplica un urbanisme molt racional però el del costat no l'aplica, hi ha una gran contradicció. L'ajuntament d'un poble que es preocupa de canalitzar bé les aigües no pot fer res si el del municipi veí no es cuida de l'estat del torrent. Afortunadament, la cultura urbanística del país ha crescut i millorat. I això també s'aplica al món immobiliari".

L'urbanisme es viu com la ciutat: "A l'edat mitjana la qualitat de vida dels ciutadans es basava en la seguretat física enfront de l'invasor, cosa que determinava tota l'estructura urbana. Ara, en canvi, l'objectiu és sobreviure a la circulació urbana, i podríem dir que els enemics són els cotxes. És el mateix: l'únic que ha canviat és l'adversari".

Una de les qüestions més importants a les quals s'ha d'enfrontar l'urbanisme és el creixement dels municipis: "Als anys 60 no es van fer les coses gaire bé, en el sentit que es feien els habitatges abans que els carrers, polígons de milers de persones que no comptaven amb una escola o clavegueres... En aquell moment la prioritat era donar cabuda a tot un seguit de persones. El concepte tan utilitzat de sostenibilitat significa que no hi hagi inundacions, que hi hagi aigua per a tothom, que els rius no facin pudor..."

L'Albert continua: "El problema és que en el nostre país, després de la guerra, l'arquitecte es va concentrar a fer un tipus molt determinat de producte: l'habitatge. El meu col·lectiu ha perdut protagonisme en altres camps que també afecten la societat civil. És el cas del món immobiliari: hi ha pocs arquitectes promotors. Com pot ser que l'agent més important en la construcció d'un edifici només es dediqui a fer plànols? D'altra banda, tinc constància que el resultat final de l'arquitectura és substancialment diferent quan l'arquitecte fa de promotor". I conclou: "No hem obert el ventall de la professió a altres aspectes que tenen més a veure amb la vida social".

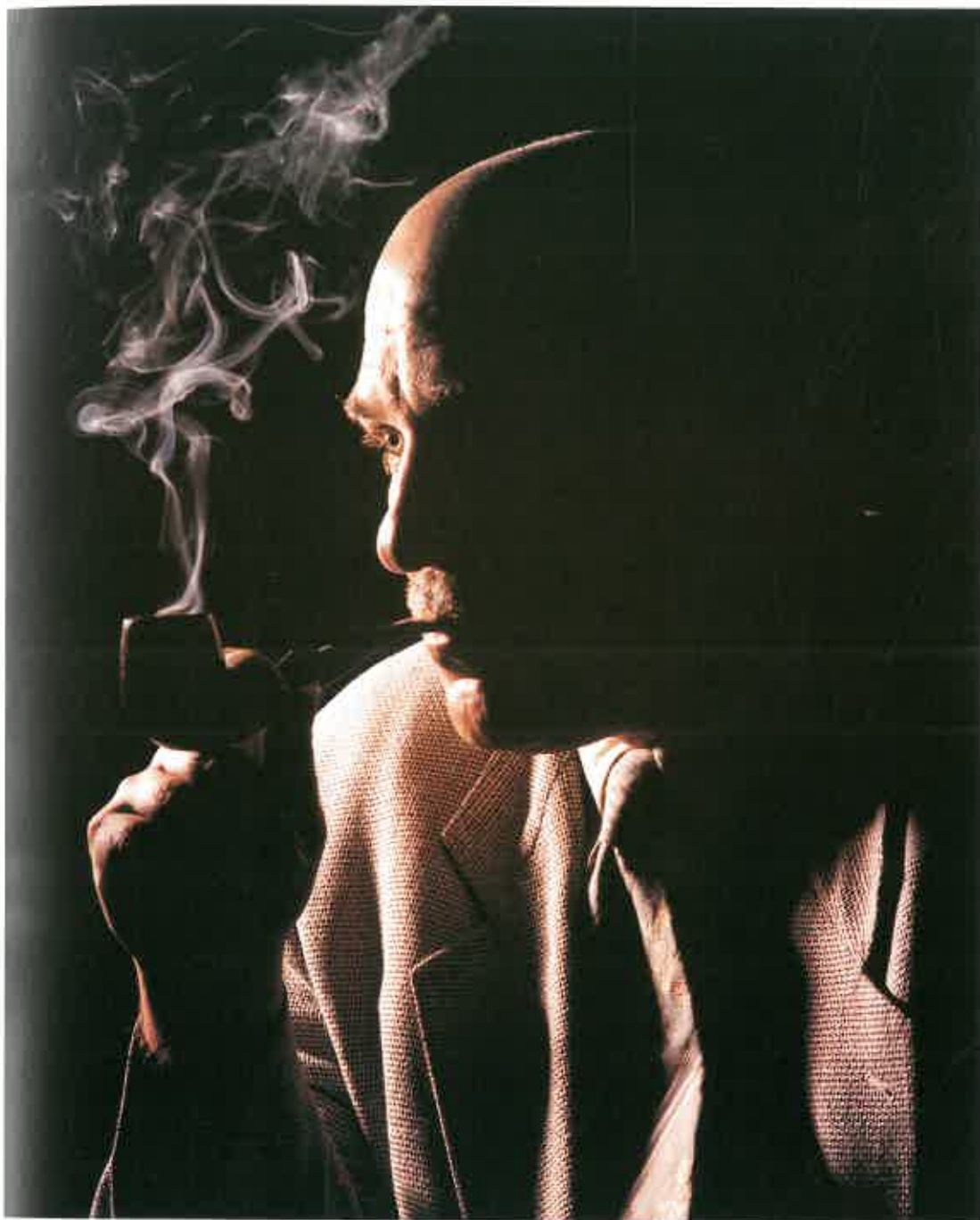
El nostre entrevistat pensa que "actualment el món de l'arquitectura està en crisi, deixant de banda, directores d'empreses constructives, perquè no hem estat capaços de reciclar-nos. Hi ha

metges directores d'hospital, mentre que nosaltres, amb el nostre títol, no som capaços d'estar al capdavant d'una empresa constructora, immobiliària o de vendes d'immobles. Hi ha pocs arquitectes que es plantegin de fer uns estudis en administració i direcció d'empreses. Recordo que quan vaig assistir al màster d'IESSE de direcció d'empreses, en tot el seu historial d'alumnes, només dos eren arquitectes". On hi ha l'arrel del problema? "La universitat només s'ha preocupat de crear elits d'artistes que quan surten al món liberal es troben que no hi ha feina. La seva única inquietud és l'art, quan de tots els que es llicencien només uns quants podran ser arquitectes-artistes. I no és això el que la societat demana: el públic vol bons professionals capaços de fer un producte de qualitat a bon preu". La necessitat d'una bona preparació esdevé encara més òbvia si ens adonem de "les responsabilitats civils i la quantitat de factors implicats actualment en aquesta professió".

Quinze anys d'arquitecte municipal en un poble turístic avalen el nostre protagonista a l'hora de parlar amb propietat de tots aquests temes: "La població de Sitges ronda les vint-i-cinc mil persones, un nombre que els caps de setmana pot créixer fins a cinquanta mil i cent mil a l'estiu". Tot i aquesta massificació, "no se'ns ha escapat la ciutat de les mans, s'hi està fent una arquitectura coherent, amb innovacions, però mantenint l'esperit modernista". Passant a l'obra privada a Martorell, l'Albert en destaca "el centre cultural, un calc actualitzat dels ateneus de finals del segle passat, la qual cosa m'ha satisfet especialment, més tenint en compte que he estat membre constitucional de la Federació d'Ateneus". Els seus sentiments per aquest poble són especials: "Quan passejo amb els nens per Martorell, els puc dir quins dels meus avantpassats van fer cada casa. Aquest és el patrimoni que puc donar als meus: el fet d'estar introduït en la cultura del meu país, fent poble".

Martorell és "un municipi pioner en les estratègies d'actuació urbanística encetades fa deu anys a Catalunya, consistents a dissenyar barris sencers de promoció pública i inserir-los en un procés de reequilibri territorial global. Concretament, a Martorell vam fer-ho mitjançant plans parcials dividits en fases de centenars d'habitatges. Això ha repartit la població metropolitana i ha estat un èxit: no s'ha concentrat la població a Barcelona ciutat, i l'activitat econòmica s'ha repartit entre tots els municipis del seu voltant". Com a conseqüència, "Martorell té una vitalitat extraordinària, en bona part gràcies al tren i també al seu teixit industrial". Els resultats, doncs, salten a la vista.

De la mateixa manera que salta a la vista la professionalitat d'aquest home, que compta al despatx amb la col·laboració de la seva dona, la Josefina: "Una farmacèutica reciclada al capdavant d'una empresa d'arquitectes". L'Albert és pare de dos fills, l'Albert, de disset anys, i en Genís, de catorze, que "ja diu que vol ser arquitecte". Desitgem a en Genís, com a mínim, tant d'èxit com el que ha tingut el seu pare.

“No hem obert el ventall de la professió a altres aspectes que tenen més a veure amb la vida social”

Albert Bargués - Martorell (Baix Llobregat)